

ционен план на града, се е образувал един кръстопът от два широки булеварда, на който, ако се постави паметникът, ще се намира на един най-много посещаван градски пункт и ще бъде видян отдалеч от четири страни, и че положената по-рано основа била почти разрушена, решила, щото паметникът да бъде издигнат на мястото, гдето се ръже Орханйското шосе с Окръжния булевардъ. Същевременно тя помолила архитектъ Коларъ да ѝ представи новъ проектъ за паметника.

На края на м. мартъ арх. Коларъ представил новия проектъ на Комисията, изпълнението на който щѣло да струва около 60,000 лв. Последната, обаче, дала мнение, на паметника да бъде поставена и бронзова статуя на Левски въ естественъ видъ — нѣщо непредвидено въ проекта. Но като съобразила следъ това, че въ този си видъ паметникътъ ще струва много, възприела проекта на Колара, обаче съ едно малко измѣнение: последниятъ да бъде направенъ по-високъ два метра, за да изглежда по-величественъ. Въ сѣщото време Комисията решила да бъде фотографиранъ проектътъ въ 300 екз. и се продава по 2 лв. единия за въ полза на фонда за построяването на паметника.

Въ заседанието си на 19 априль Комисията, по предложение на арх. Коларъ, решила, щото паметникътъ да бъде построенъ отъ боянски гранитъ. Въ сѣщото заседание била одобрена офертата на Йосифъ Страховски, чехъ, отъ Прага, съ която предлагалъ да направи моделъ на бронзовия барелефъ (медалионъ) на Левски, а на скулптора Францъ Новакъ, сѣщо чехъ, живущъ въ София, било възложено да направи моделъ на паметника.

Презъ м. май архитектъ Коларъ представилъ на Комисията за разглеждане: планъ отъ ситуацията за паметника, детайленъ чертежъ за фундамента и цокъла на паметника, както и предварителната сметка за сумитъ, които трѣбвало да се изразходятъ по направата на фундамента и цокъла — 18,500 лв.

Презъ това време Комисията получила отъ Столичната община 9,137 лв. — 7,500 лева отъ касата (предварителна помощъ по бюджета за 1884 г.) и 1637 лв. — съхраняванитъ отъ 1879 г. събрани помощи.

Изграждането на основата и цокъла на паметника, поради назначени, но несъстояли се търгове, Комисията решила да направи по стопански начинъ, като отдаде на предприемачъ само работата. За тази цель тя назначила за помощникъ на Колара по ръководене на работата инженеръ Ж. Н. Чиричъ, а за предприемачъ билъ условенъ чехътъ Йосифъ Кленка.

На 30 юлий Комисията подала прошене до Народното събрание, съ което искала да ѝ се отпустне помощъ отъ 20,000 лв.

Въ началото на м. августъ Комисията, като взела въ съображение, че съ наличнитъ парични срѣдства не ще може да се продължи строежа на паметника, а и нѣмало повече надежда да се получатъ помощи отъ кждето и да било другаде (првинциалнитъ общини дори не се обадили), решила строежътъ да бъде спрѣнъ и отложенъ, което и сторила. Въ края на годината, обаче, държавата чрезъ вота на IV Обикновено Народно събрание), отпуснала исканата помощъ отъ 20,000 лв. и работата на Комисията се значително улеснила.

Въ началото на 1885 г. Комисията изтеглила отпустнатата помощъ, а презъ м-ць априль с. г. взела решение да продължи работата. За тази цель тя се обърнала къмъ най-изкуснитъ майстори-каменодѣлци въ София, да представятъ офертитъ си за направата на паметника, съобразно модела и поемнитъ условия на Комисията. Оферти биватъ представени презъ м. юний отъ двама души: италиянеца Абрамо Перукети и Францъ Новакъ, чехъ. Решение, обаче, не било взето.

На 23 юлий, по предложение на члена отъ Комисията Хр. Ковачевъ, било взето решение, щото преди да се започне понатѣшното строене на паметника, да се извадятъ коститъ²⁾ на Левски отъ гроба му и се поставятъ тържествено въ основитъ на паметника.

Презъ м. августъ с. г. работата по направата на паметника (отъ горната частъ на основитъ до най-високия корнизъ) била възложена чрезъ договоръ на каменодѣлица Абрамо Перукети.

Споредъ сключения договоръ, между другото, Перукети се задължавалъ да извърши наетата отъ него работа до 1 септемврий 1886 г. Обаче още въ началото на лѣтото презъ с. г. срѣдствата се изчерпили, плюсъ това Комисията задължяла, и строежътъ на паметника билъ наново и за дълго време преустановенъ. Намѣсто да бъде свършена работата до най-високия корнизъ, както било предвидено въ договора, била свършена само до два корниза по плана.

Презъ лѣтото на 1887 г. Комисията решила да иска наново помощъ отъ Общината, както и да събира помощи отъ всички учреждения въ София. Тя дори натоварила члена си Б. Нешовъ да ходи лично изъ

1) Заседание 47, първата му редовна сесия.

2) Решението на Комисията да бждатъ изровени коститъ на Левски отъ гроба му и вградени въ паметника, е отъ голѣмо значение за подигнатия напоследъкъ въ пресата въпросъ за мястонахождението на тѣзи кости.